

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Synonyma Ciceronis - Cod. Ettenheim-Münster 40

Cicero, Marcus Tullius

[S.l.], 1506

Libullo

[urn:nbn:de:bsz:31-108148](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-108148)

Tibullus

Non opibus mentes hominum curaeque leuantur

¶ Nam fortuna sua tempora lege gerit

Vidi iam iuuenem p̄meret n̄ tardior aetate

¶ Vera nō tardo labitur illa pede

Somma fallaci ludunt temeraria nocte

¶ Et pauidas mentes falsa timere iubent

¶ Parua seges satis a satis a requiescere lecto

¶ Saluret et soluto membra leuare thoro

futilla amiq̄q̄ p̄m̄u sibi foent agrestibus

¶ Ponula de fauili composuitq̄ luto

¶ Parua seges satis a satis a requiescere lecto

¶ Saluret et soluto membra leuare thoro

Vidi ego quē iuuenem m̄stros lussiss̄m̄oq̄

post veneris v̄m̄clis subderez colla senē

¶ Longa dies homini docuit parere leonae

¶ Longa dies molli sapa p̄ edit aqua

¶ Am̄g in apricis maturat collibus uuas

¶ Am̄g agit certa lurida signa vine

¶ Nec iurare tunc veneris p̄ uua boni

¶ Irrite p̄ terrarū et frera summa farum

¶ At si tardus eris errabis transiet aetate

¶ Quamuis nō regnis stat remeatur dies

Merone rancos p̄terissa dies
At in dum p̄m̄ p̄corat in temporibus d̄rens

Quomodo purpureos depit terra colores
¶ Quomodo nitidas formosas p[er]p[et]ua alba romas
Quae referent musa uiuat dum robora bello
¶ Dum caelum stellas dum uelut amant
Nescio quid furib[us] amor parat utere que se
¶ Dum licet mihi quida[n]t nat[ur]a inter aquas
Hunc remere diem parte fatalia mentas
¶ Gramina non ulli dissoluenda deo
Quid non mir[is] molles p[er]dest robuisse capillos
¶ Sepeq[ue] mutatas disposuisse romas
Quid furo plendente conas ornare quid unguis
¶ Arctifinis dotta subseruisse man[us]
Munera ne postas: det munera tang[ere] amato[rum]
¶ Ut foueat molli frigida membra sinu
Carior e[st] auro iuuenis: cui mollia fulgent
¶ Ora: nec amplexu hypida barba tern
Heu pro reuorad[ur] amor seroq[ue] iuuenta
¶ Cum uergit insoent curua senecta caput
in altero la[te]re
¶ At tu dum prim[us] flores tibi temporis etas
Sera tamen tantis pena uenit pedib[us]
Sepe solent auro multa subesse mala
Dumtis hoc uirtu[em] e[st] auri nec bella fuerit
¶ faying astabat qui p[er]p[et]ua ante deos
Quis furor e[st] agram bellis auertere morte
¶ Imminet et tanto clam uenit illa pede

in altero la
re

Interea pars arua rotat: popo candida primum

¶ Duxit araturq; sub iuga curua boues
popo aluit vires et furcos condidit vire

¶ Funderet ut nato testa paterna merum
Pare bidens vomerq; viger at mistria durj

¶ Milis in tenebris occupat arma sig

Ex sequundo Tibulli

Luce sacra requestat humo Requestat arator

Et graue suspensio vomere reserit opo

Oma sint opara deo non audeat vlla

Lansiam pensio imposuisse manum

Vna diem rubrent no festa luce madere

Est rubor errantes et maderat pedes

Gland aluit vereres ut passim semp amarent

Quid nouit sulcos non habuisse patos.

Jam mala firm sem lero sed credula vitam

Spes fouet et melj tras fore semp ait

Spes ait agricolae spes sulas reddit aratis, rechr

Semina que magno foenore reddit ayer

Her laqueo volucries. her captat arundine pisces

Cum remues hamos abdidit ante nbo

Spes enam valida pulatur conpade vnitum

Corrua sonant ferro scamit inter opo

Non opib; mentes homin cureq; lau ant f

Nam fortuna sua tempera lege gerit

Salve vera deum ratio nam rite poete
phæbq; et Bathy pierideq; fauent :
Ah crudele genus nec fidum femina nomis
Ah pereat dudum fallere | qua vtrum
Ergo ne dubita blandas adhibere querelas
Vniuntur molli pectora dura preta :
Ille facit dices animos deq; ille forste Bathy
Connidit | et domine misit maritru
At nos senare reddamq; tempora mente
Vniunt post multas vna serena dies
Hæc mihi diffinlea nimirari gaudia falsa
Diffinle e misit fingere mente lorum
Nulla fides veneri | piuria ridet amanti
Iuppiter et ventos Irrita ferre iubet
paruaq; releses pauit mica sope | nec illis
Semp in aurato raurg cadit hostia ronu
Sum quodcumq; tuu est nopti sit par uida cura
Sic n' quanta libet | sit sit mo: no m' regnatydet
Nil opq; muidia e | paul absit gloria vulgi
Qui sapit in ranto gaudeat ille form

Homero poeta greco

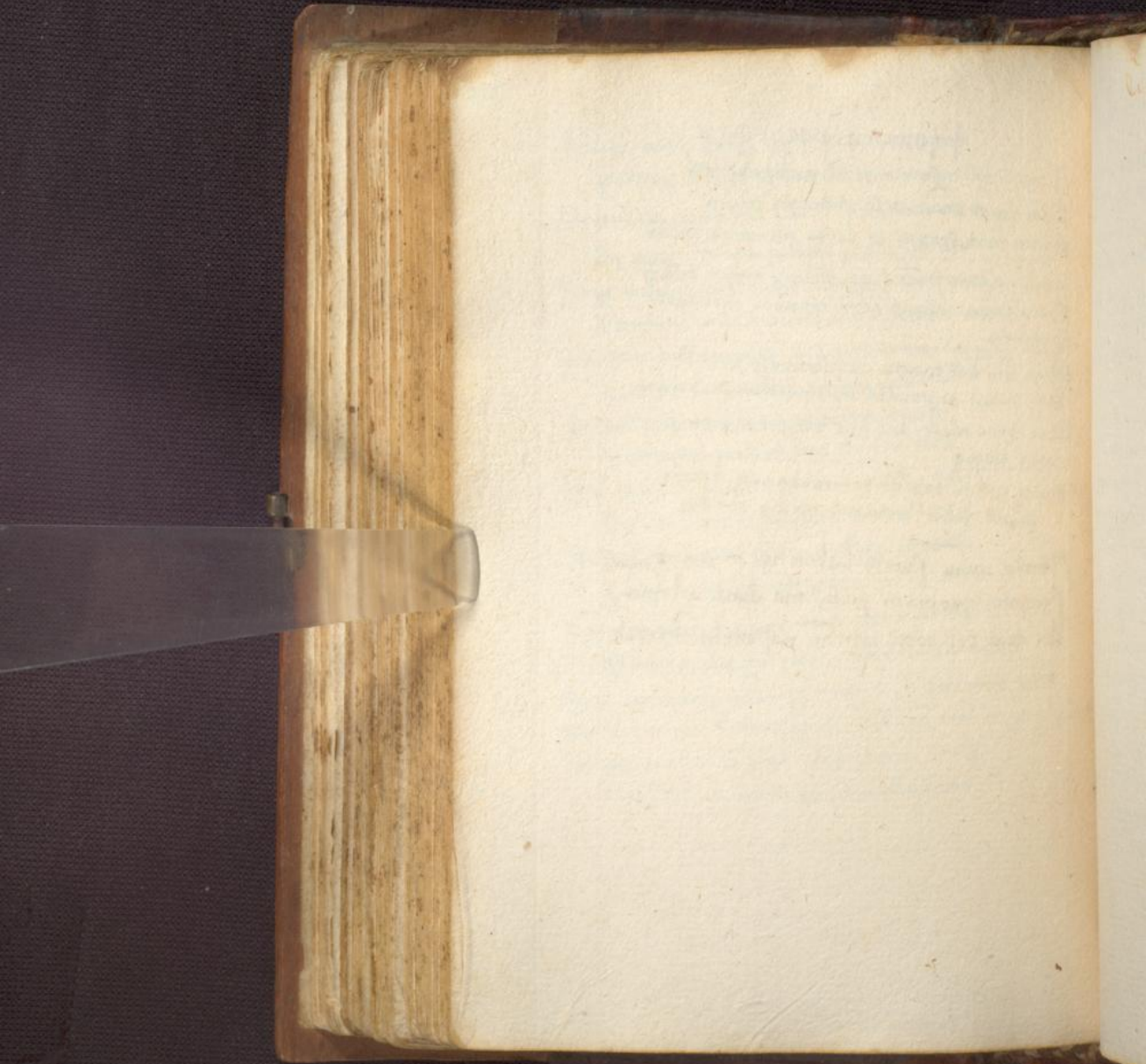
Jurgia iam cessent mos & mulieribus iste
 Quum rixas anuit et se clamore soluto
 Extra lecta ferunt et verba minantia jactat

Haud impune sinit super prelara impia quaque
 Dysalexint: alphas homi grauiora morante
 Supplicia

Non omni det cuncta deo formoso vrida
 Sit simul et prudens ac multa laude deserto
 Quum spene cauet deo hinc venerabilis ornat
 Viribus eloquii

Dura quidem res & mortalibus ira deorum
 Plus valet humano viribus ira deo

Mortales unum pentis Labum hinc in omni
 Preemptes quomam fatis ma sunt ad ipm
 Hoc quia vel nobis iam tu nascentibus heret

102

102

